

ACORD din 1 iulie 1986

între Republica Socialistă România și Republica Turcia pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe avere

EMITENT

• CONSILIUL DE STAT

Publicat în **BULETINUL OFICIAL nr. 61 din 20 octombrie 1986**

Data intrării în vigoare 20-10-1986

Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Turcia, dorind să încheie un Acord pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe avere și în vederea promovării și întăririi relațiilor economice dintre cele două țări, au convenit după cum urmează:

Articolul 1

Persoane vizate

Prezentul acord se aplică persoanelor care sînt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

Articolul 2

Impozite vizate

1. Prezentul acord se aplică impozitelor pe venit și pe avere stabilite în numele fiecărui stat contractant sau al unităților sale administrativ-teritoriale ori al autorităților sale locale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Sînt considerate impozite pe venit și pe avere toate impozitele stabilite pe venitul total, pe averea totală sau pe elementele de venit sau de avere, inclusiv impozitele pe cîștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile sau imobile, impozitele pe suma totală a salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele pe creșterea valorii averii.

3. Impozitele existente cărora li se aplică acordul sînt, în special:

a) În cazul Republicii Socialiste România:

i) impozitul pe veniturile obținute de persoanele fizice și juridice;

ii) impozitul pe beneficiile societăților mixte constituite cu participarea unor organizații economice române și a unor parteneri străini;

iii) impozitul pe venitul realizat din activități agricole (denumite mai jos impozit român).

b) În cazul Republicii Turcia:

i) impozitul pe venit;

ii) impozitul pe societăți;

iii) impozitul pentru susținerea industriei de apărare (denumite mai jos impozit turc).

4. Acordul se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau analoage care se vor institui ulterior, în plus sau în locul celor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante își vor comunica reciproc orice modificări importante aduse legislațiilor lor fiscale respective, la care se referă acest acord.

Articolul 3

Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) i) termenul România înseamnă Republica Socialistă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, platoul continental și o zonă dincolo de marea teritorială în cadrul căreia România poate, pe baza legislației interne și în conformitate cu dreptul internațional, să exercite drepturi suverane de explorare și exploatare a resurselor naturale, biologice și minerale existente în apele marii, pe fundul și subsolul acesteia;

ii) termenul Turcia înseamnă Republica Turcia și, cînd este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Turciei în care legislația Turciei este în vigoare, precum și platoul continental asupra căruia Turcia are, în conformitate cu dreptul internațional, drepturi suverane de a explora și de a exploata resursele sale naturale;

b) termenii un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Turcia, după cum cere contextul;

c) termenul impozit indică impozitul român sau impozitul turc, după cum cere contextul, și cuprinde, de asemenea, orice impozit la care se referă art. 2 al acestui acord;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice altă grupare de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată persoana juridică în vederea impozitării și include, de asemenea, societățile mixte constituite în conformitate cu legislația statelor contractante;

f) termenul sediu înregistrat înseamnă sediul central legal, înregistrat în conformitate cu codul comercial turc sau cu legislația română;

g) termenul naționali înseamnă:

i) cu privire la România, orice persoană fizică care posedă cetățenia română și orice persoană juridică, societate de persoane și asociație care își dobândește statutul juridic în conformitate cu legislația în vigoare în România;

ii) cu privire la Turcia, orice persoană fizică care posedă naționalitatea turcă conform Codului turc al naționalității și orice persoană juridică, societate de persoane și asociație care își dobândește statutul juridic în conformitate cu legislația în vigoare în Turcia.

h) termenii întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celui alt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;

i) termenul autoritate competentă înseamnă:

I) în România, ministrul finanțelor sau reprezentantul sau autorizat;

II) în Turcia, ministrul finanțelor și vamilor sau reprezentantul sau autorizat;

j) expresia beneficiar efectiv indică un rezident al unui stat contractant sau al celui alt stat contractant. Aceasta expresie nu include un rezident al unui stat terț și acest rezident nu va fi îndreptățit să beneficieze de prevederile acestui acord.

2. Pentru aplicarea prevederilor prezentului acord de către un stat contractant, orice termen care nu este altfel definit are sensul ce i se atribuie de către legislația acelui stat contractant care reglementează impozitele ce fac obiectul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită.

Articolul 4

Domiciliu fiscal

1. În sensul prezentului acord, termenul rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, în virtutea legislației acelui stat, este subiect de impunere în acel stat datorită domiciliului sau, rezidenței, sediului legal (sediul înregistrat), locului conducerii efective sau oricărui alt criteriu de natura analoagă.

2. Când, conform dispozițiilor paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul sau va fi determinat în conformitate cu următoarele reguli:

a) persoana va fi considerată rezidentă a statului contractant în care dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sînt cele mai strînse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant în care aceasta persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta persoană nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau dacă nu locuiește în mod obișnuit în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este;

d) dacă aceasta persoană este un național al ambelor state contractante sau dacă nu este un național al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor transa problema de comun acord.

3. Când, potrivit dispozițiilor paragrafului 1, o societate este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante vor transa problema de comun acord, în conformitate cu prevederile art. 25.

Articolul 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentului acord, expresia sediu permanent indică un loc fix de afaceri prin care întreprinderea exercită, în total sau în parte, activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent cuprinde, în deosebi:

a) un sediu de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier;

f) o mină, un put petrolifer sau de extracție a gazelor, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale;

g) i) un șantier de construcții, de montaj sau un proiect de instalații, dar numai dacă un astfel de șantier sau proiect continuă pe o perioadă mai mare de 6 luni;

ii) prestarea de servicii, inclusiv servicii de consulting, de o întreprindere prin intermediul salariaților sau al altui personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai cînd activitățile de această natură continuă (pentru același șantier sau pentru un altul legat de aceasta) în țara, pe o perioadă sau perioade care depășesc în total 6 luni în cadrul oricărei perioade de 12 luni.

Statele contractante au dreptul ca, în conformitate cu legislația lor internă, să aplice impozitul la sursa din încasările brute sau să efectueze impunerea pe venitul net.

3. Prin derogare de la prevederile precedente ale prezentului articol, se considera ca expresia sediu permanent nu cuprinde:

- a)** folosirea de instalații în scopul exclusiv al depozitarii, expunerii sau livrării produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii;
- b)** menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii în scopul exclusiv al depozitarii, expunerii sau livrării;
- c)** menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul de a fi prelucrate de o alta întreprindere;
- d)** menținerea unui loc fix de afaceri în scopul exclusiv de a cumpara produse sau mărfuri ori de a strnge informații pentru întreprindere;
- e)** menținerea unui loc fix de afaceri în scopul exclusiv de a desfășura, pentru întreprindere, orice alte activități cu caracter preparator sau auxiliar, de a strnge informații ori pentru cercetări științifice sau pentru activități analoage;
- f)** menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru desfășurarea de activități combinate din categoria celor menționate la subparagrafele a) la e), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri rezultată din aceasta combinație să aibă un caracter preparator sau auxiliar.

4. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6 - acționează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, acea întreprindere se considera ca are un sediu permanent în primul stat contractant menționat, în legătură cu orice activitate pe care acea persoana o desfășoară pentru întreprindere, dacă o asemenea persoana:

- a)** dispune de puteri pe care le exercită în mod obișnuit în acel stat, care îi permit să încheie contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sînt limitate la cele menționate paragraful 3, care, dacă ar fi exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu ar face din acest loc fix de afaceri un sediu permanent conform dispozițiilor acelui paragraf; sau
- b)** nu dispune de asemenea puteri, dar menține în mod obișnuit în primul stat menționat un stoc de produse sau mărfuri din care livrează, în mod obișnuit, produse sau mărfuri în numele întreprinderii.

Totuși, dacă o persoană menține ocazional, în primul stat menționat, un stoc de produse sau de mărfuri din care livrează rareori produse sau mărfuri în numele întreprinderii, acea persoana nu constituie un sediu permanent pentru acea întreprindere.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, expresia sediu permanent se considera că nu cuprinde vânzarea produselor sau mărfurilor aparținând întreprinderii, expuse, în cadrul unui tirg sau expoziții temporare ocazionale, numai la acel tirg sau expoziție.

6. Nu se considera ca o întreprindere a unui stat contractant are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai prin faptul ca aceasta își exercită activitatea în acel celălalt stat prin intermediul unui currier, al unui comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, dacă aceste persoane acționează în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul ca o societate rezidență a unui stat contractant controlează sau este controlată de către o societate rezidență a celui alt stat sau care exercită activitatea sa în acel celălalt stat (printr-un sediu stabil sau în alt mod) nu este prin el însuși suficient pentru a face din una dintre aceste societăți un sediu stabil al celeilalte.

Articolul 6

Venituri imobiliare

1. Veniturile din bunuri imobile (inclusiv veniturile din agricultura sau silvicultura) sînt impozabile în statul contractant în care aceste bunuri sînt situate.

2. Termenul bunuri imobile se definește în conformitate cu legislația statului contractant în care bunurile în cauza sînt situate. Termenul va cuprinde, în orice caz, toate accesoriile bunurilor imobile, inventarul viu și mort al exploatarilor agricole și forestiere, drepturile asupra cărora se aplică dreptul comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobile și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesiunea exploatării zăcămintelor minerale, a izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, ambarcatiunile și aeronavele nu sînt considerate ca bunuri imobile.

3. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice alta forma a bunurilor imobile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din bunurile imobile ale unei întreprinderi și veniturilor din bunurile imobile folosite la exercitarea unei profesii libere.

Articolul 7

Beneficiile întreprinderilor

1. Beneficiile unei întreprinderi a unui stat contractant sînt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent aflat în acel stat. Dacă întreprinderea exercită activități în acest mod, beneficiile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai în măsura în care sînt atribuibile, direct sau indirect, acelui sediu permanent. Beneficiile provenind din tranzacțiile în

care este implicat sediul permanent sînt considerate ca atribuibile sediului permanent în măsura corespunzătoare rolului jucat de sediul permanent în acele tranzacții. Beneficiile vor fi atribuibile în acest fel, chiar dacă contractul sau ordinul referitor vînzare sau comanda de produse ori pentru prestarea serviciilor sînt făcute direct cu sediul central din străinătate al întreprinderii în mai mare măsura decît cu sediul permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, cînd o întreprindere a unui stat contractant exercita activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat în acel stat, se atribuie în fiecare stat contractant, acelui sediu permanent, beneficiile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitînd activități identice sau analoage, în condiții identice sau analoage și tratînd cu toată independența cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.

3. La determinarea beneficiilor unui sediu permanent sînt admise ca deduceri cheltuielile făcute pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul ca s-au efectuat în statul în care se afla sediul permanent sau în altă parte. Totuși, nici o asemenea deducere nu va fi acordată cu privire la participarea la cheltuielile și pierderile întreprinderii înșăși sau ale altui sediu permanent situat în străinătate, altele decît restituirea cheltuielilor efectiv ocazionate.

4. Nici un beneficiu nu va fi atribuit unui sediu permanent numai pentru faptul ca acel sediu permanent cumpara produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. În cazul cînd beneficiile includ elemente de venit care sînt tratate separat în alte articole ale prezentului acord, dispozițiile acelor articole nu sînt afectate de prevederile prezentului articol.

6. Beneficiile unei societăți a unui stat contractant care desfășoară activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, după ce au fost impozitate în conformitate cu acest articol, pot fi impozitate în statul în care este situat sediul permanent asupra sumei rămase și în conformitate cu legislația fiscală a acelui stat, înșă impozitul astfel stabilit nu va depăși 15 la suta.

7. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale acestui articol, plățile efectuate unui intermediar, unui comisionar general sau oricărei alte persoane asimilată unui astfel de intermediar sau comisionar de către legislația fiscală a statului contractant din care provine o asemenea plata, pot fi impuse în acel stat, înșă impozitul astfel stabilit nu va depăși 6 la suta din suma brută a comisioanelor. Totuși, cînd beneficiarul efectiv al comisionului, fiind rezident al celui alt stat contractant, are în primul stat menționat un sediu permanent de care este legată în mod efectiv activitatea generatoare de comisioane, dispozițiile precedente ale acestui paragraf nu vor fi aplicate. În acest caz se vor aplica celelalte dispoziții ale acestui articol.

Articolul 8

Întreprinderi de transport

1. Beneficiile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor sau a vehiculelor rutiere sînt impozabile numai în acel stat.

2. Expresia trafic internațional înseamnă orice transport efectuat cu o nava, aeronava sau vehicul rutier de către o întreprindere română sau turcă, cu excepția situației cînd nava, aeronava sau vehiculul rutier sînt exploatate numai între puncte situate pe teritoriul României sau Turciei.

3. Dispozițiile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, beneficiilor obținute din participările într-un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

Articolul 9

Întreprinderi asociate

1. Atunci cînd:

a) o întreprindere a unui stat contractant participa direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau

b) aceleași persoane participa direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant și cînd, fie într-un caz fie în celălalt, între cele două întreprinderi s-au stabilit sau impus condiții, în relațiile lor comerciale sau financiare, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice beneficii care, dacă nu ar fi fost acele condiții, ar fi revenit uneia dintre întreprinderi, dar datorită acelor condiții nu i-au revenit ca atare, pot fi incluse în beneficiile acelei întreprinderi și impuse în mod corespunzător.

2. Atunci cînd un stat contractant include în beneficiile unei întreprinderi a acelui stat - și impozitează în mod corespunzător - beneficiile unei întreprinderi a celui alt stat contractant care au fost impozitate în acel celălalt stat, iar beneficiile astfel incluse sînt beneficii care ar fi trebuit să revină întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost cele care s-ar fi stabilit între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va modifica corespunzător suma impozitului stabilit acolo asupra acelor beneficii, dacă acel celălalt stat considera modificarea justificată. La determinarea unei asemenea modificări se va ține cont și de celelalte prevederi ale prezentului acord, iar, dacă este cazul, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidență a unui stat contractant către un rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.
2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse și în statul contractant în care este rezidență societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acelui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15 la suta din suma bruta a dividendelor.
3. Termenul dividende, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din acțiuni, din acțiuni sau titluri de folosință, părți de fondator sau alte drepturi care nu sînt creanțe, din participarea la beneficii, precum și veniturile din alte părți sociale care sînt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni de către legislația statului a cărui rezidență este societatea distribuitoare și veniturile obținute dintr-un fond de investiții sau societate de investiții. În acest context, beneficiile distribuite de societățile mixte române subscriitorilor de capital sînt considerate dividende.
4. Sub rezerva prevederilor paragrafului 6 al art. 7, cînd o societate rezidență a unui stat contractant obține beneficii sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului cînd aceste dividende sînt plătite unui rezident al acelui celălalt stat sau cînd acțiunile pentru care se plătesc dividendele sînt în mod efectiv legate de un sediu permanent sau de o baza fixa situata în acel celălalt stat, nici sa supună beneficiile nedistribuite ale societății unui impozit pe beneficiile nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau beneficiile nedistribuite sînt compuse, în total sau în parte, din beneficii sau din venituri provenind din acel celălalt stat.
5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică în cazul cînd beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară în celălalt stat contractant în care este rezidență societatea plătitoare de dividende, activități prin intermediul un sediu permanent situat acolo și acțiunile pentru care se plătesc dividendele sînt în mod efectiv legate de acel sediu permanent. În acest caz se aplică prevederile art. 7.

Articolul 11

Dobinzi

1. Dobinzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.
2. Totuși, aceste dobinzi pot fi, de asemenea, impuse și în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobinzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la suta din suma bruta a dobinzilor.
3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2 dobinzile provenind din:
 - a) România și plătite Guvernului Turciei sau Băncii Centrale a Turciei sînt scutite de impozitul român;
 - b) Turcia și plătite Guvernului României sau Băncii Naționale a Republicii Socialiste România sînt scutite de impozitul turc.
4. Termenul dobinzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri din efecte publice, din titluri de obligațiuni, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauza de participare la beneficii, din creanțe de orice natura, penalități datorate pentru plata cu întârziere, precum și orice alte venituri asimilate veniturilor din sume împrumutate de legislația fiscală a statului din care provin veniturile.
5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobinzilor, rezident al unui stat contractant, desfășoară activități în celălalt stat contractant, din care provin aceste dobinzi, printr-un sediu permanent situat acolo și creanțele în baza cărora se plătesc dobinzile sînt în mod efectiv legate de acel sediu permanent. În acest caz se aplică prevederile art. 7.
6. Dobinda va fi considerată ca provenind dintr-un stat contractant cînd plătitorul este chiar acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acelui stat. Cînd, totuși, persoana plătitoare a dobinzii, fie ca este sau nu rezidență a unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent în legătură cu care a fost contractată creanța pentru care se plătește dobinda și aceasta dobinda este suportată de acel sediu permanent, atunci acea dobinda va fi considerată ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent.
7. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și terțe persoane, suma dobinzilor, ținînd cont de creanța pentru care ele sînt plătite, excede suma asupra căreia ar fi convenit debitorul și creditorul în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la aceasta ultima suma menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămîne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, tinîndu-se cont și de celelalte dispoziții ale prezentului acord.
8. Cînd un rezident al unui stat contractant vinde produse sau mărfuri unui rezident al celui alt stat contractant, iar plățile aferente acestor vinzari sînt efectuate într-o perioadă determinată de timp după livrarea acestor produse sau mărfuri, atunci orice element al acestor plati nu va fi considerat ca dobinda în sensul prezentului articol. În acest caz se aplică prevederile art. 5 și 7.

Articolul 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.
2. Totuși, aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse și în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la suta din suma brută a redevențelor.
3. Termenul redevențe, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă sumele de orice natură primite pentru folosirea, concesiunea folosirii sau vânzarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv a filmelor cinematografice și a înregistrărilor pentru radio și televiziune, a oricărui brevet de invenție, a unei mărci de fabrică, a unui desen sau model, a unui plan, a unei formule sau procedeu secret sau pentru informații referitoare la experiența câștigată în domeniul industrial, comercial sau științific sau pentru folosirea sau concesiunea folosirii unui echipament industrial, comercial sau științific.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, rezident al unui stat contractant, desfășoară activități în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, și dreptul sau bunul în legătură cu care se plătesc redevențele este în mod efectiv legat de acel sediu permanent. În acest caz se aplică prevederile art. 7.
5. Redevențele sînt considerate ca provenind dintr-un stat contractant cînd plătitorul este chiar acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acelui stat. Cînd, totuși, persoana plăitoare a redevențelor, fie ca este sau nu rezidentă a unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care este legat în mod efectiv dreptul sau bunul generator de redevențe și aceste redevențe sînt suportate de acel sediu permanent, atunci aceste redevențe vor fi considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent.
6. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și terțe persoane, suma redevențelor plătite, ținînd cont de folosirea, dreptul sau informația pentru care ele sînt plătite, excede pe aceea asupra căreia s-ar fi convenit de plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la aceasta ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămîne imposibilă conform legislației fiecărui stat contractant ținîndu-se cont și de celelalte dispoziții ale prezentului acord.

Articolul 13

Cîștiguri din capital

1. Cîștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea bunurilor imobile menționate la art. 6 și situate în celălalt stat contractant sînt impozabile în acel celălalt stat.
2. Cîștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile făcînd parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a bunurilor mobile aparținînd unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant în scopul exercitării unei profesii independente, inclusiv cîștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a unei asemenea baze fixe, sînt impozabile în celălalt stat.
Totuși, cîștigurile unei întreprinderi a unui stat contractant provenind din înstrăinarea navelor, aeronavelor sau a vehiculelor rutiere exploatate în trafic internațional și a bunurilor mobile ținînd de exploatarea acestor nave, aeronave sau vehicule rutiere sînt impozabile numai în acel stat.
3. Cîștigurile provenind din înstrăinarea oricăror bunuri, altele decît cele menționate la paragrafele 1 și 2, sînt impozabile în statul contractant al cărui rezident este cel care înstrăinează.
Totuși, cîștigurile din capital menționate în alineatele precedente și realizate din celălalt stat contractant sînt impozabile în celălalt stat contractant dacă perioada de timp dintre achiziție și înstrăinare nu depășește un an.

Articolul 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii libere sau a altor activități cu caracter independent sînt impozabile numai în acel stat. Totuși, aceste venituri pot fi, de asemenea, impuse în celălalt stat, dacă aceste profesii sau activități sînt exercitate în acel celălalt stat și dacă acesta:
 - a) are o bază fixă în mod regulat la dispoziția sa în acel celălalt stat în scopul exercitării acelor profesii sau activități; sau
 - b) este prezent în acel celălalt stat în scopul exercitării acelor profesii sau activități pe o perioadă sau perioade care însumează în total 183 de zile sau mai mult, în orice perioadă continuă de 12 luni.În aceste situații, poate fi impusă în acel celălalt stat numai partea din venit care este atribuibilă acelei baze fixe sau este realizată din profesiile sau activitățile exercitate în timpul prezentei sale în acel celălalt stat, după caz.
2. Expresia profesii libere cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiei de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil și alte activități care necesită o pregătire profesională specifică.

Articolul 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, retribuițiile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acel stat, dacă activitatea nu este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel desfășurată, remunerația obținută de acolo poate fi impusă în acel celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerația obținută de un rezident al unui stat contractant, pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant, va fi impozabilă numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pe o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în anul calendaristic vizat, și

b) remunerația este plătită de către sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat, și

c) remunerația nu este suportată de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale acestui articol, remunerațiile pentru munca salariată prestată la bordul unei nave, aeronave sau vehicul rutier exploatate în trafic internațional vor fi impozabile numai în statul contractant al cărui rezident este întreprinderea.

Articolul 16

Tantieme

Tantiemele și alte remunerații similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitate de membru al consiliului de administrație al unei societăți rezidente în celălalt stat contractant, sînt impozabile în acel celălalt stat.

Articolul 17

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile art. 14 și 15, veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant ca profesionist de spectacole, cum ar fi un artist de teatru, cinema, de radio sau televiziune ori interpret muzical, precum și de un sportiv din activitatea lui personală desfășurată în aceasta calitate în celălalt contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Cînd veniturile din activitățile exercitate personal de un artist sau sportiv în aceasta calitate nu revin artistului sau sportivului însuși, ci unei alte persoane, acele venituri pot fi impuse, prin derogare de la prevederile art. 7, 14 și 15, în statul contractant în care sînt exercitate activitățile artistului sau sportivului.

3. Totuși, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din astfel de activități desfășurate în celălalt stat contractant vor fi scutite de impozit în celălalt stat, dacă activitățile sînt desfășurate în cadrul unui acord cultural sau unei alte înțelegeri încheiate între statele contractante.

Articolul 18

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 1 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată prestată în trecut sînt impozabile numai în acel stat.

Aceasta prevedere se aplică, de asemenea, anuităților pe viața plătite unui rezident al unui stat contractant.

Articolul 19

Funcții guvernamentale

1. Remunerațiile, inclusiv pensiile plătite de un stat contractant, o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia, din fonduri constituite de acestea, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat, unități sau autorități a acestuia, la retragerea dintr-o funcție guvernamentală, sînt impozabile în acel stat.

2. Dispozițiile art. 15, 16 și 17 se aplică remunerațiilor și pensiilor referitoare la serviciile prestate în legătură cu o activitate comercială exercitată de un stat contractant, o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia.

Articolul 20

Studenți

1. Sumele pe care un student sau un practicant, care este un național al unui stat contractant și care prezent în celălalt stat contractant numai în scopul educării sau specializării sale, le primește în scopul întreținerii, educării sau specializării sale nu vor fi impuse în acel celălalt stat pe o perioadă care depășește 6 ani, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afară acelui celălalt stat.

2. Remunerațiile pe care un student sau un practicant, care este un național al unui stat contractant, le realizează din munca salariată pe care o prestează în celălalt stat contractant, pe o perioadă sau perioade care nu depășesc 183 de zile într-un an calendaristic, în scopul cîștigării de experiență practică cu privire la educarea și formarea sa, nu vor fi impuse în celălalt stat.

Articolul 21

Profesori

1. Remunerațiile obținute de un profesor sau de un invatator, care este un național al unui stat contractant și care este prezent în celălalt stat contractant cu scopul principal de a preda sau pentru cercetări științifice pe o perioadă sau perioade care nu depășesc doi ani, vor fi scutite, în acel celălalt stat, de impozitul asupra remunerațiilor din activitatea de predare sau cercetare, cu condiția ca sumele respective să provină din surse aflate în afară acelui celălalt stat.

2. Dispozițiile paragrafului 1 nu se vor aplica veniturilor din cercetare, dacă lucrările de cercetare nu sînt întreprinse în interes general, ci în primul rînd în interesul personal al uneia sau mai multor persoane determinate.

Articolul 22

Alte venituri

Elementele de venit provenind dintr-un stat contractant și care nu au fost menționate în mod expres în articolele precedente ale acestui acord pot fi impuse în acel stat.

Articolul 23

Averea

1. Averea constind din bunuri imobile menționate la art. 6, deținută de un rezident al unui stat contractant și situată în celălalt stat contractant, poate fi impusă în acel celălalt stat.

2. Averea constind din bunuri imobile care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau din bunuri mobile care aparțin unei baze fixe folosită de un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant, în scopul exercitării unei profesii independente, poate fi impusă în acel celălalt stat.

3. Averea constind din nave, aeronave sau vehicule rutiere exploatate în trafic internațional și din bunuri mobile afectate exploatării unor astfel de nave, aeronave sau vehicule rutiere este impozabilă numai în statul contractant al cărui rezident este întreprinderea.

4. Toate celelalte elemente ale averii unui rezident al unui stat contractant se impun numai în acel stat.

Articolul 24

Evitarea dublei impuneri

Dubla impunere va fi evitată după cum urmează:

1. În cazul României, impozitele plătite în Turcia de rezidenții români asupra veniturilor realizate sau averii deținute, care în conformitate cu prevederile acestui acord pot fi impuse în Turcia, vor fi scăzute din impozitele datorate statului român.

Aceasta scădere nu va depăși, totuși, cea parte a impozitului pe venit calculată în România înainte ca scăderea să fie acordată și care este corespunzătoare venitului ce poate fi impus în Turcia.

Beneficiile vărsate de întreprinderile de stat române bugetului de stat vor fi considerate ca impozit român.

2. În cazul Turciei, cînd un rezident al Turciei obține venituri care, în conformitate cu prevederile acestui acord, pot fi impuse în România, Turcia va acorda ca scădere din impozitul pe venit al acelei persoane, sub rezerva prevederilor legislației fiscale turce privind creditarea impozitelor străine (care nu va afecta principiile generale ale acestui acord), o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România.

Aceasta scădere nu va depăși, totuși, cea parte a impozitului pe venit calculat în Turcia înainte ca scăderea să fie acordată și care este corespunzătoare venitului ce poate fi impus în România.

Articolul 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impozitări sau obligații legate de impunere care este diferită sau mai împovărătoare decît aceea la care sînt sau pot fi supuși naționali acelui celălalt stat aflați în aceeași situație.

2. Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 6 al art. 7, impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în acel celălalt stat în condiții mai puțin avantajoase decît impozitarea întreprinderilor acelui celălalt stat care desfășoară aceleași activități.

3. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este în totalitate sau în parte, direct sau indirect, deținut sau controlat de către unu sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impozitări sau obligații legate de impunere care este diferită sau mai împovărătoare decît impozitarea sau obligațiile legate de impunere la care sînt sau pot fi supuse întreprinderile de același fel din primul stat menționat.

4. Aceste dispoziții nu vor fi interpretate ca:

a) obligînd un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant orice înlesnire, reducere sau scutire de impozit cu caracter personal la plata impozitului, în funcție de situația sau de sarcinile familiale pe care le acorda propriilor săi rezidenți;

b) o discriminare, dacă un stat contractant limitează aplicarea unor înlesniri, reduceri sau scutiri elaborate în scopul încurajării investițiilor, pentru persoanele celuilalt stat contractant.

Articolul 26

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba informațiile care sînt necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului acord sau cele ale legislației interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de acord, în măsura în care impozitarea pe care ele o prevăd nu este contrară acordului. Orice informație primită de un stat contractant va fi tratată ca secret în același fel ca informațiile obținute în conformitate cu legislația internă a acelui stat și va fi divulgată numai persoanelor sau autorităților, inclusiv instanțelor sau organelor administrative însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor referitoare la impozitele vizate de acord. Aceste persoane sau autorități vor folosi informațiile respective numai în acest scop.
2. Dispozițiile paragrafului 1 nu vor fi în nici un caz interpretate ca impunind unuia dintre statele contractante obligația:
 - a) de a lua măsuri administrative în contradicție cu propria legislație sau cu practica administrativă a unuia sau a celui alt stat contractant;
 - b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute pe baza legislației sau în cadrul practicii administrative normale a unuia sau a celui alt stat contractant;
 - c) de a furniza informații care ar divulga orice secret comercial, industrial, profesional sau procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

Articolul 27

Asistența administrativă

1. Statele contractante se angajează să-și acorde reciproc sprijin și asistență în scopul înștiințării și încasării în special a majorărilor de întârziere, dobinzilor, cheltuielilor și amenzilor care nu au caracter penal și a impozitelor vizate de art. 2.
2. La solicitarea autorității competente a unui stat contractant, autoritatea competentă a celui alt stat contractant va asigura, în ultimul stat, în conformitate cu prevederile legislației și reglementărilor aplicabile înștiințării și încasării impozitelor sus-menționate, înștiințarea și încasarea drepturilor fiscale prevăzute la primul paragraf și care revin primului stat. Aceste cereri nu vor beneficia de vreun privilegiu în statul solicitat, iar acesta nu este obligat să aplice mijloace de executare care nu sînt prevăzute de legislația și reglementările statului solicitant.
3. Solicitarile prevăzute la paragraful 2 vor avea la baza copii oficiale ale documentelor de urmărire, însoțite, atunci cînd este cazul, de copiile oficiale de pe sentințele judecătorești definitive.
4. Cu privire la drepturile fiscale care pot fi contestate, autoritatea competentă a unui stat contractant poate, în scopul apărării drepturilor sale, să solicite autorității competente a celui alt stat contractant să ia măsurile de protejare prevăzute de legislația ultimului stat; asupra acestor măsuri se aplică în mod reciproc prevederile paragrafelor 1 la 3.
5. Prevederile art. 26 paragraful 1 se aplică, de asemenea, tuturor informațiilor aduse la cunoștința autorității competente a statului solicitant, în scopul aplicării paragrafelor anterioare ale prezentului acord.
6. Naționalii unui stat contractant care desfășoară activități dependente în celălalt stat contractant pot solicita sprijinul, în rezolvarea contestațiilor legate de impunere, unor delegați trimiși de o agenție autorizată a statului lor de origine. Împuternicirile și competențele acestor agenții și delegați vor fi stabilite în conformitate cu prevederile care reglementează împuternicirile și competențele agenților și delegaților similari ai celui alt stat contractant.

Articolul 28

Procedura amiabila

1. Cînd un rezident al unui stat contractant apreciază ca măsurile luate de unul sau de ambele state contractante îi atrag sau îi vor atrage o impozitare care nu este conformă cu prezentul acord, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația națională a acelor state, să supună cazul sau autorității competente a statului contractant al cărui rezident este.
2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsura să dea o soluție satisfăcătoare, să rezolve problema pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este conformă cu acordul.
3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii cu privire la interpretarea sau la aplicarea acordului. Ele pot, de asemenea, să se consulte în vederea evitării dublei impuneri în cazurile neprevăzute de acord.
4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în vederea realizării unei înțelegeri, așa cum se prevede în paragrafele precedente. Cînd, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare ca fiind recomandabil un schimb de vederi oral, un atare schimb poate avea loc în cadrul unei comisii compuse din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

Articolul 29

Funcționari diplomatici și consulari

Dispozițiile acestui acord nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază funcționarii diplomatici sau consulari acordate fie în virtutea normelor generale ale dreptului internațional, fie în baza prevederilor unor acorduri speciale.

Articolul 30

Intrarea în vigoare

1. Prezentul acord va fi ratificat și instrumentele de ratificare vor fi schimbate cât mai curînd posibil.
2. Acordul va intra în vigoare la schimbarea instrumentelor de ratificare și prevederile sale își vor produce efectul în România și Turcia pentru impozitele aferente fiecărui an fiscal, care încep la sau după 1 ianuarie al anului următor celui în care acordul a intrat în vigoare.

Articolul 31

Denunțarea

Prezentul acord va rămîne în vigoare pînă la denunțarea lui de către unul dintre statele contractante. Oricare dintre statele contractante poate denunța acordul pe cale diplomatică, după 1 ianuarie al celui de al 5-lea an de la intrarea în vigoare a prezentului acord, transmițînd în acest sens o nota de denunțare cu cel puțin 6 luni înainte de sfîrșitul anului calendaristic. În acest caz, acordul va înceta să se aplice în România și în Turcia pentru impozitele cu privire la fiecare an de impunere care începe la sau după 1 ianuarie al anului următor celui în care s-a dat nota de denunțare.

Drept care, subsemnații plenipotențieri am semnat prezentul acord.

Încheiat la București în 1 iulie 1986, în doua exemplare originale, fiecare în limbile română, turca și engleza, cele trei texte fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretarea prevederilor prezentului acord, textul englez are precădere.

Pentru Guvernul
Republicii Socialiste România,
Petre Gigea,

ministru finanțelor

Pentru Guvernul
Republicii Turcia,
Abdullah Tenekeci,
ministru de stat
